

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatelky: **Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, se sídlem Bouzov 8, adresa pro doručování: X, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 471/1, Praha 1, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu ze dne 8. 1. 2008, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 Ca 11/2008, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 6 Ca 11/2008 nařít ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě do 30. 10. 2009.
- II. Navrhovatelce **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka (dále také „žalobkyně“) se svým podáním ze dne 3. 8. 2009, označeným jako „návrh na určení procesní lhůty dle § 174a zák. č. 6/2002 Sb.“, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze (dále i jen „městský soud“) téhož dne a tímto soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 8. 2009, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to vydání rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 Ca 11/2008. Svůj návrh odůvodnila tím, že v dané věci podala na uvedený soud stížnost na průtahy v řízení, s jejímž vyřízením místopředsedou městského soudu v přípisu ze dne 3. 8. 2009, sp. zn. St 180/2009, nesouhlasí.

Předsedkyně senátu 6 Ca Městského soudu v Praze JUDr. K. Ch. ve svém vyjádření uvedla, že důvodem nenařízení jednání a nerozhodnutí v dané věci bylo jednak to, že v senátě 6 Ca této podané žalobě předcházely nevyřízené žaloby a věci jsou většinou projednávány podle pořadí nápadu s výjimkou věcí, u kterých zákon stanoví přednostní projednání nebo které nejsou řešeny věcně, jednak to, že v mezidobí žalobkyně podala na členky senátu 6 Ca trestní oznámení a toto oznámení dle názoru senátu představovalo skutečnost vzbuzující pochybnost o nepodjatosti, proto do vyřízení této otázky nebylo ve věci rozhodováno. Dne 15. 6. 2009 proto byl spis předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o vyloučení soudkyň senátu 6 Ca podle § 8 odst. 3 soudního řádu správního a u tohoto soudu se spis nachází i v den jejího vyjádření, tj. 4. 8. 2009.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 6 Ca 11/2008 Nejvyšší správní

soud zjistil, že navrhovatelka se žalobou ze dne 8. 1. 2008, která byla doručena uvedenému soudu téhož dne, domáhala, aby soud žalovanému Ministerstvu kultury přikázal, „aby ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o stížnosti žalobkyně podle ust. § 16a zák. č. 10/1999 Sb. zn. 68/2007 ze dne 12. 7. 2007“.

Městský soud po zahájení řízení po vyžádání podkladů od žalobkyně pro rozhodnutí o její žádosti o osvobození od soudních poplatků nejprve usnesením ze dne 7. 4. 2008, č. j. 6 Ca 11/2008 - 25, přiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků, poté dne 6. 5. 2008 zaslal žalovanému poučení o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat, s kopií žaloby žalobkyně a zároveň si od něj vyžádal předložení úplného správního spisu v originále. Žalovaný poté přípisem ze dne 2. 7. 2008 sdělil, že neneviduje žádné podání žalobkyně „zaslané dne 9. 11. 2007 pod zn. 123/2007“, a proto nemůže v této věci předložit žádný spisový materiál ani stanovisko k žalobě. Přípisem ze dne 9. 12. 2008 městský soud vyzval Národní památkový ústav, aby do dvou týdnů ode dne doručení této výzvy předložil spisový materiál a písemné vyjádření k obsahu žaloby, na což tento ústav reagoval přípisem ze dne 22. 12. 2008, v němž požádal o prodloužení lhůty k vyjádření k žalobě a předložení spisového materiálu do 9. 1. 2009, což však neučinil. Dne 4. 3. 2009 městský soud opětovně požádal uvedený ústav o předložení vyjádření k žalobě a spisového materiálu ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení této výzvy, na což ústav opět nereagoval. Součástí spisu je dále oznámení členek senátu 6 Ca městského soudu JUDr. K. Ch., JUDr. D. Č. a JUDr. N. T. ze dne 16. 4. 2009, v němž sdělují místopředsedovi městského soudu, že žalobkyně podala podnět k prošetření trestného činu podvodu a zneužití pravomoci veřejného činitele, z čehož členky senátu dovodily důvod k vyloučení ve všech probíhajících sporech se žalobkyní, neboť se zřetelem na výše uvedenou skutečnost lze pochybovat o jejich nepodjatosti k osobě žalobkyně. Podáním ze dne 15. 6. 2009 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti soudkyň senátu 6 Ca, o které rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 7. 2009, č. j. Nao 36/2009 - 49, tak, že uvedené soudkyně nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí předmětné věci. Uvedený spis byl vrácen Městskému soudu v Praze dne 20. 8. 2009.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Podle odstavce 8 cit. usnesení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatelky na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je důvodný.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že po rozhodnutí o přiznání osvobození od soudních poplatků žalobkyni ze dne 7. 4. 2008 soud až do oznámení členek senátu o jejich podjatosti místopředsedovi městského soudu, tj. do 16. 4. 2009, pouze opakovaně a bezúspěšně vyzýval žalovaného, resp. Národní památkový ústav k předložení spisového materiálu a vyjádření k žalobě. Z obsahu spisu je přitom patrné, že v dané věci žaloba není vůbec obsáhlá (má pouze dvě strany) a že soud od zahájení řízení dne 8. 1. 2008 až do dne 16. 4. 2009, kromě shora

uvedeného, neučinil žádný jiný procesní úkon bezprostředně směřující k projednání a rozhodnutí předmětné věci. Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je tak rozhodující, že od 7. 4. 2008 do 16. 4. 2009, tedy po dobu delší jednoho roku, soud neučinil žádný úkon směřující k projednání a rozhodnutí této věci; poučení o složení senátu a vyjádření k nařízení jednání ze dne 6. 5. 2008 zasláné pouze žalovanému za takový úkon nelze považovat, neboť soudu nic nebránilo v tom, aby toto poučení zaslal nejenom žalovanému, ale i žalobkyni bezprostředně po zahájení řízení v lednu 2008. Na těchto závěrech nemůže nic změnit ani předložení spisu Nejvyššímu správnímu soudu ze dne 15. 6. 2009 k rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť až do 16. 4. 2009 soudu nic nebránilo v tom, aby ve věci rozhodl. Shora uvedené nemůže zvrátit ani obecné vyjádření, že předmětné žalobě předchází jiné nevyřízené žaloby a že věci jsou většinou projednávány podle pořadí nápadu. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na počty či pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatelky.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na složitost věci a na dosavadní postup soudu, jak je uvedeno shora, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.). Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost městského soudu ve věci nařídit jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 30. 10. 2009, je městský soud vázán.

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že *průtahy v řízení nelze ospravedlnit ani obecně známou přetížeností soudu, jelikož „je věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví, zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době“* (blíže viz náleží Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Návrh navrhovatelky byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že navrhovatelka náhradu žádných nákladů řízení neuplatňovala a vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu ani nevyplývá, soud rozhodl tak, že navrhovatelce se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 17. září 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu